

De Drietand

Hallo beste Neptuners! Jullie hebben alweer de zomereditie van de Drietand in de hand, oftewel de uitgave van juli. Hopelijk zijn de weergoden ons welgezind en kunnen we op mooi weer rekenen, want mei stelde alvast niet veel voor!

Net als vorig jaar hebben we beslist om ook dit jaar tijdens een gedeelte van de verlofperiode geen gebruik te maken van het zwembad op woensdag, maar wel naar b.v. Ekeren te gaan. Zo kunnen zij die nog duiken moeten maken voor het behalen van een brevet dit ook doen. Je leest er verder alles over in dit blad!

In deze Drietand vind je uiteraard ook de gebruikelijke aankondigingen, waaronder de clubbarbecue en het mossselfestijn. Er is zeer prettig nieuws te rapen, maar ook minder prettig, want opnieuw zijn er, spijtig genoeg, sterfgevallen te melden.

Het is vanzelfsprekend dat ook het stukje mariene biologie niet mag ontbreken, deze keer behandelen we de steennis, *Scorpaenopsis diabolus*. Een vis waar je "oog" moet voor hebben.

Ondertussen is ook het Ardennen-weekend al even achter de rug en het moet gezegd, het was een groot succes! op zaterdag, tijdens de afdaling, wisten we droog en liefst zonnig weer en zo gebeurde het ook. Van geluk gesproken! Uw verslaggever, Harry Voet, zorgde voor een samenvatting en zou Harry het ooit opgeven, dan is zijn opvolging als verslaggever nu al geregeld, want

Bert De Ryck (zoon van Tim) beloofde een samenvatting op kindermaat te maken, en hij heeft zijn belofte gehouden, Ook dit vind je terug in deze uitgave. Bedankt Bert!!

Ook Jef Van Vaerenbergh liet zich niet onbetuigd en zorgde voor de ondertussen al derde aflevering over deco-ongevallen, iets wat je beter "kan voorkomen dan genezen" zoals één of ander spreekwoord zegt. Maar als het je toch overkomt, kan je maar beter de symptomen kunnen herkennen en er ook adequaat op reageren!

Op algemene aanvraag zullen we ook ons waterpolomateriaal nog eens bovenhalen om tijdens de verlofperiode, wanneer er dus niet echt getraind wordt, ons nog eens helemaal te laten gaan. Dit kan enkel doorgaan als er genoeg deelnemers zijn! Als je dus eventueel iemand kent die zich eens helemaal wil uitleven...meebrengen! Zoals jullie weten zijn de spelregels bij ons heel erg simpel, want die zijn er gewoon niet...

Tot slot wil ik nogmaals op dit aandringen: Indien je adres wijzigt, laat dit ook weten. Vorige keer kwamen niet minder dan 5 exemplaren van onze Drietand terug met vermelding "bestemming onbekend"...

Zo, beste mensen, hiermee is mijn "schrijfsel" alweer een feit. Er rest mij alleen nog U veel leesplezier toe te wensen evenals een schitterend duikseizoen.

En, niet vergeten, als je het doet, doe het veilig!!

Bezoek regelmatig onze website op :

www.neptune.be

Deco ongevallen (deel3) door Jef V.V.

Controle na een duik.

- Ben ik normaal of abnormaal vermoeid?
- Adem ik normaal?
- Lijd ik aan evenwichtsstoornissen?
- Kan ik zonder moeite door de benen buigen?
- Tintelend gevoel in de ledematen, of last van spierkrampen?
- Pijn tussen de schouderbladen of in de lendenen?
- normaal zicht en gehoor?

Als je één of meerdere van deze symptomen vaststelt, wees dan eerlijk tegen jezelf en zoek medische hulp!

Risicofactoren.

- Diepe en langdurige duiken.
- "Jojo" duiken.
- Tussentijden niet gerespecteerd.
- Inspanningen vòò, tijdens of na de duik.
- Leeftijd.
- Geslacht (anticonceptie pil kan het risico verhogen).
- Zwaarlijvigheid (lichaamsvet neemt meer stikstof op).
- Uitdroging.
- Patent foramen ovale (opening tussen linker en rechter hartkamer).
- Vrije duik voor of na een flessenduik.
- Valsalva tijdens het stijgen.
- Stress (hierdoor kan de ademhaling versnellen).
- Medicatie.

Behandeling.

Bij het minste vermoeden, zo snel mogelijk naar de herdrukkamer gaan. Bij ernstige gevallen (b.v. longoverdruk) je laten vervoeren met de ziekenwagen. Ook de mededruiker(s) gaat mee, zelfs als hij of zij zich goed voelt, Mogelijk steken de symptomen pas later de kop op!

Steeds zo snel mogelijk zuurstof toedienen (aan 12l/min).

wat doet zuurstof? :

Ze voorziet de weefsels achter de stikstofbel van zuurstof.
en helpt stikstofbellen oplossen.

Anti shock werking.

Opletten met open vuur bij toediening van zuurstof!

Indien het slachtoffer bij bewustzijn is dit zoveel mogelijk laten drinken :

De drank werkt bloedverdünnend

en U voorkomt shock (indien het slachtoffer reeds in shock is, niet laten drinken!).

Indien het slachtoffer niet bij bewustzijn is :

Onmiddellijk reanimatie (CPR) starten!

Wederonderdömpeling is strikt verboden!

Indien het slachtoffer via de lucht wordt vervoerd (helikopter), zo laag mogelijk vliegen.

Tijdens het transport het hoofd lager leggen dan de voeten.

Informeër je steeds, voor aanvang van de duik, waar de dichtstbij gelegen herdrukkamer zich bevindt!

Wordt vervolgd...

Neptune te Louette-Saint-Pierre gesignaleerd !

(Waarneming van 13, 14 en 15 april 2012)

Is daar wel ergens één of ander water? Wat zocht hij daar? En vonden zijn volgelingen er wel logies?

Terechte vragen die U zich stelt, doch stel U gerust :

- 1) Er is inderdaad een ondiepe maar snel stromende beek, die een molenvijver vult en ooit een watermolen aandreef!
- 2) Een god, zoals Neptune, die zich allerlei gedaanten kan aanmeten, kan er ongetwijfeld geraken, via de Maas en de Semois, om dan in die beek aan wildwaterzwemmen te gaan doen, maar voor zijn menselijke M.D.C.-volgelingen is dat ongetwijfeld niet te doen.
- 3) Wat Neptune er vróeger moet gezocht hebben, daar heeft uw verslaggever zo een beetje zijn eigen idee over ! Indertijd, ik meen dat het zich tussen de beide wereldoorlogen situeert, vestigde de **Y.W.C.A.**, alias de Young Woman Christian Association (Verwar dus niet met de **Y.M.C.A.** uit het gelijknamige liedje !), hier een kampeerterrein voor meisjes. Het natuurleven was in die tijd erg “in” en daar hoorde uiteraard óók de romantiek van het zich wassen in een ijskoud beekje bij (Brr!!!). Om alle eventuele “peeping Toms” uit te sluiten had men dwars over het beekje, evenals op één oever, betonnen muurtjes aangebracht. Op de andere oever was een trapje naar het water en een afsluitend poortje. Verscholen in hun “badkamertjes” waren de meisjes dus veilig voor alle gluurdere die er mochten opdagen. Maar, zoals eerder gezegd, een god kan zich allerlei gedaanten aanmeten ... en het water stroomde vrij onder de betonplaten door ... Wat er ook van zij, nú zocht Neptune er uiteraard enkel logies voor zijn club M.D.C. Neptune, teneinde eens een ander,

enigszins democratischer geprijsd alternatief te vinden voor het Ardennenweekend.

- 4) En óf er logies is voor de volgelingen ! Het kampeerterrein is er nog, maar ondertussen verrees er ook een gebouw met een resem slaapzaaltjes (5 bedden elk), sanitair en douches en een tweede gebouw met een eetzaal, een grootkeuken, een “evenementenzaal”, vol zetels en divans rond een open haard en verder nog een tweetal multifunctionele zalen (o.a. met pingpongtafel). De gerestaureerde watermolen heeft eveneens al deze faciliteiten. Men kan er met een 10 tot 20 (?) personen autonoom te logeren. Kortom, het is ál wat onze club kan dromen en vermits Ann, de vrouw van onze voorzitter, zoiets als directrice-beheerder van het hele domein is, kon Neptune nergens beter terecht !

Uiteraard moest Neptune hier wel zijn eigen koks en personeel meebrengen, maar in het koken hebben Ann en Filip zich ondertussen al enige tijd bewezen als zeer deskundig en de lichte nieuwe Neptuners heeft – het mag gezegd worden - “handen aan het lijf”! Dat was dus geen probleem. De eerste dag, vrijdag dus, waren er ’s avonds al 32 Neptuners present om te genieten van wat Ann bekookst had. Ze had er zelfs een thema in gestoken : Enkel typisch Ardense specialiteiten ! Zelfs het aperitief ! Alles zéér lekker en als het van mij zou afhangen zeker een ster waard !

Na een stevig ontbijt met kraakverse broodjes, reed Neptune naar Alle-sur-Semois om daar onder een zalig schijnend zonnetje te wachten op de Neptuners die pas ’s zaterdags toe kwamen.

Slechts 7 dapperen vertrokken in duikpak naar de vertrekplaats om een flink stuk Semois af te zwemmen. Uw verslaggever

was er, tot zijn grote schande, wéér eens niet bij, zodat hier geen verslag van de strijd onderweg kan gegeven worden. Gezien het droge voorjaar vreesde hij voor een te geringe waterstand. Die was inderdaad erg laag, maar eigenlijk bleek dat toch nog best mee te vallen, want al ongeveer één uur na het “lossen van de duiven” zag je - gezien door de telelens van mijn camera en van op de brug - heel in de verte geplens van palmen. Omdat ik van dichterbij wou filmen hoe die zwemmer de laatste hindernis nam - een watervalletje over een dammetje, vlak voor de aankomstplaats - repte ik me naar de andere oever. De nog ongeïdentificeerde zwemmer ging er zeer vlot overheen, maar 100 m verder lag hij te spartelen op een ondiepte en het kostte hem heel wat “gesalamander” om weer ietwat te kunnen zwemmen. Ik haastte me, terug de brug over, want gewoonlijk arriveren kort na de eerste ook al de anderen, maar eigenlijk bleek dat voor niets nodig. Door het gespartel op de ondiepte arriveerde ik toch quasi gelijktijdig met de **eerste** zwemmer op de aankomstplaats, zodat ik hem nog zittend in het water – heet van de naald – kon interviewen. Het was ... **Mathias** ! De zichtbaarheid was erg goed geweest, want hij had een massa vis gezien, waaruit ik concludeer dat er toch niet al te veel stroming was. Ook de temperatuur viel heel goed mee.

En dan begon het uitkijken naar de volgende aankomst, maar tot onze grote verbazing hadden we nog alle tijd om al een warme choco of thee te drinken. Gezien het feit dat we nu niet in het hotel naast de aankomstplaats verbleven, zoals vorige jaren, moest er nog een eindje gereden worden om in Louette te geraken, waardoor er geen warme wijn voorzien was. Wie als passagier de verplaatsing maakte kon wél een jenevertje slurpen. Pas een **volle 10 minuten later** kwam nummer twee over de waterval om vervolgens eveneens vast te lopen en te

kruipen. Ik opperde luidop dat het waarschijnlijk Pieter zou zijn, de winnaar van vorig jaar, maar een stem achter mij zei dat zoiets onmogelijk was. Het was Pieter zelf ! Waarom die niet mee deed vergat ik hem te vragen, want ik moest dringend verder filmen, maar ik veronderstel dat hij mee instond voor de catering : broodjes met warme worst, paté of kaas (al dan niet met een kwak mosterd). Nummer **twee** bleek dus niet Pieter, maar **Bas** te zijn !

En wéér moesten we **10 minuten wachten** vooraleer nummer **drie** de waterval over kwam, strandde en vervolgens probeerde te rollen naar dieper water, tenslotte op de knieën kroop en er uiteindelijk de brui aan gaf. Hij deed zijn palmen uit en kwam te voet verder. Het water reikte slechts iets over zijn enkels !!! Om “in stijl” aan te komen en misschien ook omdat er gebruld werd dat zoiets “niet reglementair” zou zijn, zwom hij het laatste stukje dan toch nog even. Naam van deze dappere (met klachten over koude voeten) : **Tim** ! Het hele gekruip had hem nog eens 5 minuten tijd gekost volgens Jef (Van Vaerenberg) die alles cronometreerde.

Nog eens na 10 minuten passeerde **Erwin** als **vierde** de waterval om kruipend en rollend, zeer reglementair dus, aan te komen. Hij zat wel aan de grens van zijn krachten, want zijn tong wapperde even uit zijn mond toen hij aan wal stapte, waarbij op de film te merken is dat ze blauw was. Vermits het nog geen bosbessenseizoen is, zou dit dus van de kou kunnen geweest zijn.

Enige tijd later kwam **Freddy**, ergens van opzij, doodleuk te voet aangestapt, wat niet naar de zin was van het publiek, dat spektakel wou zien. Zodoende voelde Freddy zich genoodzaakt om toch nog even het water op te zoeken en een keer of twee te stranden.

Voorzitter **Patrick** daarentegen kwam helemaal te voet aan. Vermits ik almaar

naar het water zat te uit te kijken, zag ik hem zelfs niet komen. Foei !

Als laatste – iemand moest die ondankbare taak toch op zich nemen ! – kwam de senior van de zeven zwemmers toe, **Jef** (De Rijck) en hij deed dat vólledig “reglementair”, m.a.w. tot de laatste meter toe, al zwemmend !!! Hij had zich echter door het dammetje naar het kanaaltje laten leiden, dat ooit een watermolenrad moet hebben gehuisvest en was dus van het hogere watervalletje, net voor een sluisdeurtje weer in de Semois geplonsd ! Hij was daar heelhuids vanaf gekomen, maar klaagde wel dat hij het onderweg erg koud had gekregen. De laatste was hij inderdaad, maar wel de sportiefste duiker ! Proficiat !

Toen was het tijd voor de picknick, de terugrit en het zich klaarmaken voor het banket dat Filip en zijn helpers ons gingen aanbieden.

Bij (een) glaasje(s) cava of fruitsap en rond de open haard gezeten, werden er minstens 10 hapjes aangeboden (Ben ergens de tel kwijtgeraakt door de cava !), elk nog origineler en lekkerder dan het vorige. Het voorgerecht van het banket had een marien thema : “Vistartaar op een groen parelbedje”. De hoofdschotel was dan weer ruraal van samenstelling, met aandacht voor een vergeten vleesgerecht en dito groenten : “Duo van gebraseerde kalfswangen en getruffeerde kalfsworst met aardse groenten”. Ook Filip was m.i. als opperchef zeker een gastronomische ster waard ! Zo stilaan naar jaarlijkse traditie, mocht Sonja dan de wisselbeker, met als opschrift “Altijd de eerste in de Lesse” (of bij uitbreiding de Ourthe of de Semois), uitreiken aan winnaar Mathias. Van het dessert, “‘t Zoete drietandje”, heb ik persoonlijk vooral het derde glaasje met “boerenjongens” onthouden, omdat dat het meest van mijn gading was, maar de meeste dames vonden het van een wat te sterk alcoholgehalte (tot groot profijt van de heren !). In elk geval was het animo

daarna (en daardoor) voldoende gestegen om het binnenvallen van een drietal langharige nozems, vergezeld van hun liefjes, “The Pink Ladies”, als volkomen normaal te beschouwen. Samen vormden ze het koor “Les Fauvettes” en dat hebben we dan ook geweten !!! Fel gesmaakt werd hun hitnummer “Come on Bomma, let’s go party !”. Kwatongen beweren dat het om Karen, Jacqueline, Ann, Patrick, Filip en René ging. Maar vooral hun dirigent sprong uiteraard fel in het oog. Van hem wordt beweerd dat het om onze schatbewaarder, de altijd stille, bedaarde, bezadigde Jacques ging. Nauwelijks te geloven !!!

Nadien werd er gedanst tot ... (Iemand van de jonge garde zal dit zéker nader kunnen preciseren !).

’s Anderendaags luidde het weerbericht net het tegenovergestelde van de vorige dag : het was grijs en koud, maar het regende gelukkig niet. Het ontbijt werd, op algemeen verzoek, niet te vroeg genomen, waarna het eerste groepje (inclusief uw verslaggever) ergens ten velde gedropt werd voor een zoektocht. Allerlei minuscule details in het landschap, te zien op foto’s, moesten onderweg opgespoord worden, terwijl ook de te volgen weg op andere foto’s te zien was. Aanvankelijk kreeg je ijskoude handen door het hanteren van die instructiebrochure, maar gaandeweg kregen we de smaak van het zoeken te pakken en zelfs de zon kwam er ietwat door. Eigenlijk vond onze ploeg alle gevraagde objecten, behalve bij het opsporen van bepaalde dennen in een dennenbos : dat was compleet niet te doen ! Toch eindigden we op de laatste plaats, m.i. door een weinig logisch puntentelsysteem, maar afgezien daarvan: **’t Was toch heel plezant !**

Tot besluit van het weekend werd er nog gebruncht met soep, “balletjes en kriekskes” en dergelijke. **Neptune had dat weer eens goed gedaan !**

Het afgelopen Ardennen weekend door de ogen van Bert De Ryck ...

Dit is de Semois.

Je vraagt je af wat dat is.

Dat is een rivier die is breed en lang .

Hij is mooi en er wonen diertjes.

Je hebt mooi uitzicht op eendjes en vogeltjes.

De Semois is in Alle.

Je kan er ook duiken.

Papa en de andere duikers zwommen in de Semois.

Papa kwam derde aan.

De zon schijnt er en als je stil bent hoor je de rivier stromen.

De duikers deden een zoektocht en we hadden geen tv.

Je eet om 9 uur, om 12 uur en heel laat.

Het is echt keitof.

Bert De Ryck

Op 26 april werd

Kato (3.192 kg)

geboren, de fiere ouders zijn :

Kurt en Ilona Coppens – Mannens

Moeder en dochter maken het uitstekend

Dikke proficiat!!

Op 16 mei werd

Luca-Sandro Putzeys (2.760 kg)

Geboren, de fiere ouders zijn

Koenraad Putzeys en Francesca Franco

Moeder en dochter maken het uitstekend

(wat dus betekent dat nu ook Philippe Putzeys bij de opa's wordt gerekend...)

Dikke proficiat!!

Scorpaenopsis diabolica - steennis

Om deze niet ongevaarlijke vissen op te merken moet je tijdens de duik wel heel erg goed uit je doppen kijken. Steenvissen zijn immers perfect aangepast aan hun omgeving door een ongelooflijke camouflage. Ze lijken perfect op een stuk rots of steen, met precies dezelfde kleur en vormen, wat hen ook de naam "steennis" opleverde. Ze liggen meestal stil op of rond de riffen wachtend tot een nietsvermoedende prooi kort genoeg komt om hem met één hap naar binnen te zuigen!

Dit gaat echt vliegensvlug! Door het snel openen van de bek wordt een vacuüm gecreëerd, waardoor het achteloze slachtoffer letterlijk naar binnen wordt gezogen.

En dit mogen best grote brokken zijn, afgaande op de grootte van de bek. Deze begint aan de ene zijde, net voor de kieuwen en loopt helemaal tot aan de kieuwen langs de andere zijde! Het voedsel bestaat voornamelijk uit vis en weekdieren en deze mogen bijna even groot zijn als de steennis zelf!

Steenvissen behoren tot de familie van de schorpioenvissen en, zoals velen binnen deze familie, beschikken ook zij over een gifstekel die een erg pijnlijke wonde kan veroorzaken. Het zou niet de eerste duiker zijn die zijn hand achteloos neerzet op de "stenen" en door de steennis wordt verwond. Het gif dat wordt ingespoten kan worden geneutraliseerd door de getroffen plaats onder zo heet mogelijk stromend water te houden.

Hun leefgebied is erg ruim en gaat van de Rode Zee over Oost-Afrika, en van van Frans-Polinesië tot het Grote Barriererif, Nieuw-Caledonië en de Indische Oceaan.

Steenvissen worden ruim 30 centimeter groot en kunnen tot 15 jaar oud worden. Tijdens de paringsperiode wordt door het mannetje een nest gemaakt. Hierin worden door het vrouwtje enkele honderden eieren afgezet, die door het mannetje worden bevrucht en vervolgens bewaakt tegen rovers. Na het uitkomen zijn het reeds kleine steennisjes, die vanaf dan actief op zoek gaan naar voedsel en die zeer snel groeien. Uiterlijk is het geslachtsonderscheid niet vast te stellen.

Wij vernamen het overlijden van

VICTOR VINGERHOEDT

Op 27 april 2012

(Geboren op 8 februari 1921)

Vader en schoonvader van Jacqueline en Jacques van Riel

Langs deze weg willen wij onze deelneming betuigen aan de familie

GEEN TRAINING

**ZOALS WE DAT OOK DE VOORBIJE JAREN REEDS DEDEN
ZAL ER GEEN TRAINING IN HET ZWEMBAD ZIJN OP DE
TWEE LAATSTE WOENSDAGEN VAN JULI EN DE TWE
EERSTE WOENSDAGEN VAN AUGUSTUS.**

CONCREET BETEKENT DIT GESLOTEN OP :

18/7 25/7 1/8 8/8

**OP DEZE WOENSDAGEN ZAL ER ECHTER WEL GEDOKEN
WORDEN AAN DE "PUT VAN EKEREN"**

**TELKENS OM 19.30 H TER PLAATSE ZIJN ZODAT WE TEN
LAATSTE OM 20 H TE WATER KUNNEN GAAN.**

**WEL GRAAG EEN SEINTJE VOORAF
(OP 0494.089561 - FREDDY),
ZODAT IK ZEKER WEET DAT ER KANDIDATEN ZIJN**

WATERPOLO

**OP ALGEMENE AANVRAAG ZULLEN WE OP VOLGENDE DATA
WATERPOLO SPELEN (ALS ER TENMINSTE GENOEG DEELNEMERS
ZIJN...)**

WOENSDAG 11 JULI & WOENSDAG 22 AUGUSTUS

ZORG DUS DAT JULLIE ER BIJ ZIJN, MEN ZEGGE HET VOORT !!!

M.D.C. NEPTUNE CLUBBARBECUE 2012

*

OP ONZE VASTE STEK AAN DE PUNT TE WEMELDINGE

*

OP ZONDAG 22 JULI 2012

*

**WIE MEE WIL DUIKEN MOET TEN LAATSTE OM 10.30 H TER
PLAATSE ZIJN, ZODAT DE PLOEGEN TIJDIG KUNNEN WORDEN
INGEDEELD**

(LAAG WATER OM 12.30 H, TE WATER OM 11.30 H)

MOSSELFESTIJN M.D.C. NEPTUNE

*

OP DE PARKING TE WEMELDINGE (BENEDEN)

*

OP ZONDAG 26 AUGUSTUS 2012

*

**WIE MEE WIL DUIKEN MOET TEN LAATSTE OM 9.30 H TER
PLAATSE ZIJN ZODAT DE PLOEGEN TIJDIG KUNNEN WORDEN
INGEDEELD!**

*

**WIE MOSSELEN WIL ETEN MOET TEN LAATSTE OM 10 H TER
PLAATSE ZIJN, ANDERS LOOP JE HET RISICO GEEN MOSSELEN TE
HEBBEN !!**

**OPGELET : ZOALS ALTIJD GAAN DEZE EVENEMENTEN ENKEL
DOOR ALS HET WEER HET TOELAAT. DUS HOU ZEKER JE MAIL IN
DE GATEN OF BEL BIJ TWIJFEL 0494/089561 (FREDDY)**